

217. Wł. Mickiewicz do J. I. Kraszewskiego 1 VIII 1883 Rkp. BJ 6520 k. 231-232.

[Tłumaczenie:]

[k. 231r]

Paryż, 1 sierpnia 1883

Drogi Panie,

Pozwoliłeś *Ulanie*¹ stać się Francuzką, ale przemiana ta postępuje powoli. Została także surowo ukarana, bo potrzebuje zgody, aby dotrzeć do Wielce Szanownego Pana; jestem przekonany, że nie odmówią biedaczce dostępu. We wstępie znajdzie Pan wyraz uczuć, które terażniejszość może tylko wzmocnić. Proszę jednak o wyrozumiałość za niedostatki tej pracy. Nie jest rzeczą prostą [231v] mówić tutejszej publiczności o naszej literaturze.

W niepublikowanych papierach mojego Ojca znajduję fragment mistycznego tekstu², który opowiada, jak w innym świecie dusze wcześniej zmarłych znajomych wychodzą naprzeciw nowo przybyłej duszy. Sądzę, że i na tym świecie, mimo krat i bram, współczujące dusze przyjaciół mogą być wiernymi towarzyszami więźnia. Niech więc towarzystwo tych przyjaznych dusz będzie dla Pana, Drogi Panie, pociechą aż do końca [k. 232r] Pana chwilowej, ciężkiej samotności.

Serdecznie oddany

Władysław Mickiewicz

¹ *Oulana, nouvelle polésienne*, par J. I. Kraszewski, traduit du polonais par Ladislas Mickiewicz, avec une notice sur la vie de l'auteur, C. Lévy, Paris 1883.

² Dzieło niezidentyfikowane.